

ΜΗΝΥΜΑ & ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΨΗΦΙΣΜΕΝΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΕΡΑΠΟΛΕΩΣ Κ. ΙΣΙΔΩΡΟΥ.

Α' ΜΗΝΥΜΑ.

Τό ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς, 2^α/15^ης Μαρτίου 2013, μετά τήν ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἔλαβε χώραν εἰς τόν Πατριαρχικόν καί Μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης τό Μήνυμα τῆς εἰς Ἀρχιερέα - Ἀρχιεπίσκοπον Ἱεραπόλεως χειροτονίας τοῦ Γέροντος Σκευοφύλακος τοῦ Παναγίου Τάφου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰσιδώρου.

Μετά τάς ὑπογραφάς τῶν Συνοδικῶν μελῶν εἰς τόν κώδικα Ὑπομνημάτων ἐπὶ τῆς Ἀγίας Προθέσεως ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ἠκολούθησε ἡ ὑπό τοῦ Γραμματέως τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου ἀνάγνωσις τοῦ Ὑπομνήματος ἐκλογῆς.

Ἀκολουθῶς προσῆλθε, τῇ συνοδείᾳ δύο νυμφαγωγῶν, ὁ ἐψηφισμένος ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ εἰς τήν παρά τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως Ἱεράν Μονήν τοῦ Ἀβραάμ.

Ἄμα τῇ προσελεύσει αὐτοῦ ὁ ἐψηφισμένος ἔβαλε «Εὐλογητόν», καί ἐθυμίᾳσε τόν Ναόν, ἐν ᾧ ἐλέγετο ἀργῶς τό «Ἅγιος ὁ Θεός», ἀκολουθῶς ἐψάλη τό Ἀπολυτίκιον καί τό Κοντάκιον τῆς Πεντηκοστῆς καί ἀνεπέμφθη δέησις καί ἐγένετο ἀπόλυσις.

Πρό τοῦ «Δι' εὐχῶν» ἀνεγνώσθη τό Μέγα Μήνυμα τῆς ἐκλογῆς, ὅπερ ἀπεδέχθη ὁ ἐψηφισμένος, ἠκολούθησε τό «Δι' εὐχῶν» καί ἡ ἄνοδος πάντων εἰς τό Πατριαρχεῖον.

Ἐνταῦθα, τήν Α.Θ.Μ. τόν Πατέρα ἡμῶν καί Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον, ἀναμένοντα, προσεφώνησεν ὁ ἐψηφισμένος Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεραπόλεως καί Γέρων Σκευοφύλαξ κ. Ἰσίδωρος διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

“Μακαριώτατε, Πάτερ καί Δέσποτα,

Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς,

Ἐξοχώτατε κ. Γενικέ Πρόξενε,

Πανοσιολογιώτατοι Ἀρχιμανδριῖται, μέλη τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου,

Σεβαστοί Πατέρες καί ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Προσκυνηταί,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Πρό ὀλίγου, ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Μοναστηριακοῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, κατά τήν διάρκειαν τοῦ Μεγάλου Μηνύματος, ἀνεπέμψαμεν δέησιν πρός τόν Κύριον, ὡς προοίμιον τῆς ἐπιούσης μεγάλης ἡμέρας, τῆς εἰς ἐπίσκοπον ἐμῆς χειροτονίας, τῆς προσωπικῆς μου Πεντηκοστῆς.

Ἀναλογιζόμενος τὴν ἰδιαιτέραν τιμὴν καὶ εὐλογίαν, πού μοῦ ἔκαμε ἡ Ὑμετέρα σεπτή Μακαριότης καὶ ἡ περί Αὐτὴν Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος, ἐκφράζω πρὸς Αὐτὴν αἰσθήματα βαθυτάτου εὐγνωμοσύνης καὶ ἀσπαζόμενος μετὰ υἱικοῦ σεβασμοῦ τὴν Δεξιάν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, θέτω ἐμαυτὸν εἰς τὴν Ὑμετέραν διάθεσιν, ὑπακούων εἰς τὰ προσταγμάτων Αὐτῆς.

Προπίνων εἰς ὑγιείαν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, εὐχομαι ὅπως ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, χαρίζεται Αὐτῇ, τὸν ἄνωθεν φωτισμόν καὶ τὴν ἄνωθεν δύναμιν, διὰ νὰ ὁδηγῇ τὴν μαρτυρικήν Ἐκκλησίαν τῶν Ἱεροσολύμων ἐπὶ ἔτη πολλά, εἰρηνικά καὶ εὐλογημένα εἰς εὐδίους λιμένας σωτηρίας”.

ὁ δέ Μακαριώτατος προσεφώνησε τὸν ἐψηφισμένον διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

“Θεοφιλέστατε Ἐψηφισμένε Ἀρχιεπίσκοπε Ἱεραπόλεως

καὶ Γέρον Σκευοφύλαξ κ. Ἰσιδωρε,

Ἡ Μήτηρ ἡμῶν Ἐκκλησία, ἡ Ἐκκλησία Σιών τῆς Ἀγίας, ὁδεύει τὴν ἀνοδικὴν καὶ δύσβατον ὁδὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ αἶρει τὸν σταυρόν τοῦ μαρτυρίου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔχει ὅμως καὶ τὰς ἡμέρας τῆς κατὰ θεὸν ἀναπαύσεως, ἀνέσεως, ἀναψυχῆς καὶ ἀγαλλιάσεως αὐτῆς.

Τοῦτο συμβαίνει δι’ αὐτὴν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, κατὰ τὰς ὁποίας χαίρει καὶ ἀγάλλεται ἐπὶ ταῖς προαγωγαῖς τῶν τέκνων αὐτῆς.

Εἰς ταύτας τὰς προαγωγὰς ἐπαξίως συγκατελέγη ἡ ὑμετέρα Θεοφιλία, ὡς εὐόρκως, ἐν ὑπακοῇ, αὐταπαρνήσει καὶ ἀφοσιώσει ὑπηρετήσασα εἰς τὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως ὡς διακονητὴς πρῶτον, ἐν συνεχείᾳ δέ ὡς Παρασκευοφύλαξ.

Τὴν ἔντιμον διακονίαν σου ἐκτιμῶσα ἡ ἀναθρεψάσαρά σε Σιωνίτις Ἐκκλησία καὶ ἡ Ἀγιοταφίτικὴ Ἀδελφότης σέ καλοῦν σήμερον διὰ τοῦ Μικροῦ καὶ Μεγάλου Μηνύματος, ἵνα προσέλθῃς αὔριον εἰς τὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως καὶ δεχθῇς τὴν ἀρχιερατικὴν χάριν, ἵνα διακονήσῃς δι’ αὐτῆς, συνεχίζων τὴν ἀποστολὴν σου καὶ ἐκ τῆς νέας ταύτης θέσεως ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεραπόλεως τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἱεραπόλεως καὶ ὡς Γέρον Σκευοφύλαξ ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς διαφυλάξεως τῶν ἀπαραγράπτων δικαιωμάτων καὶ προνομίων τοῦ Γένους ἡμῶν εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν.

Εἶησαν τὰ ἔτη τῆς ὑμετέρας Θεοφιλείας εἰρηνικά, εὐλογημένα καὶ καρποφόρα!”

Β’ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ.

Τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς, 3^{ης}/16^{ης} Μαρτίου 2013, ἔλαβε χώραν εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἡ εἰς Ἀρχιερέα -Ἀρχιεπίσκοπον Ἱεραπόλεως χειροτονία τοῦ Γέροντος Σκευοφύλακος τοῦ Παναγίου Τάφου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰσιδώρου.

Τῆς θείας Λειτουργίας διὰ τὴν χειροτονίαν ταύτην προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων αὐτῷ τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, Βόστρων κ. Τιμοθέου,

Φιλαδελφείας κ. Βενεδίκτου καί τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Τιβεριάδος κ. Ἀλεξίου, Ἀβήλων κ. Δωροθέου, Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Λύδδης κ. Δημητρίου καί Καττάρων κ. Μακαρίου, Ἱερομονάχων, Πρεσβυτέρων καί διακόνων.

Πρό τῆς χειροτονίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τόν ἐψηφισμένον Ἀρχιεπίσκοπον Ἱεραπόλεως διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

“Θεοφιλέστατε Ἐψηφισμένε Ἀρχιεπίσκοπε Ἱεραπόλεως καί Γέρον Σκευοφύλαξ τοῦ Παναγίου Τάφου κ. Ἰσίδωρε,

Ἡ θεία Πρόνοια, ἡ τά πάντα καλῶς οἰκονομοῦσα πρὸς τό συμφέρον καί τήν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων, ἀξιοῖ ἡμᾶς, τό Παλαίφατον ἡμῶν Πατριαρχεῖον, τήν Γεραράν ἡμῶν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα καί τό Ὁρθόδοξον χριστεπώνυμον πλήρωμα, νά ἱστάμεθα καί νά ἱεουργῶμεν εἰς τό μέσον τῆς γῆς.

Εἰς τόν τόπον τοῦτον, συμφώνως πρὸς τάς εὐαγγελικὰς μαρτυρίας ἐπληρώθη ἡ προφητικὴ πρόρρησις «σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός». Ἐνταῦθα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου ὠλοκληρώθη ἡ οἰκονομία τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀρξαμένη διὰ τῆς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ Αὐτοῦ.

Ἐνταῦθα «ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη» (Ἠσ. 53, 7) καί ἐθουσιάσθη σταυρικῶς, τιθεὶς Ἐαυτὸν λύτρον ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Ἰησοῦς Χριστός ὁ Ναζωραῖος. Ἐνταῦθα, ἀποκαθελωθεὶς ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, εἰς τό ἔναντι ἡμῶν κενόν μνημεῖον ἐνεταφιάσθη καί κατελθὼν εἰς τὸν Ἄϊδην, ἐνίκησεν τάς ἐναντίας διαβολικὰς δυνάμεις καί ἀναστάς τριήμερος ἐκ νεκρῶν, συνανέστησεν παγγενῇ τὸν Ἀδάμ.

Τὸν ἅγιον τόπον τοῦτον, βεβηλωθέντα ἄχρι καιροῦ ὑπὸ ἀσεβῶν, ἀνέδειξεν εἰς τὴν πρέπουσαν αὐτῷ θέσιν, ὠραιότητα καί δόξαν ἡ αὐτοκρατορικὴ εὐσέβεια τῶν ἁγίων ἐνδόξων θεοστέπτων μεγάλων βασιλέων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης καί ἡ Ἐκκλησία τῶν ἁγίων Τόπων, «ἡ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ τό κατοικητήριον».

Ὁ Πανίερος οὗτος Ναός ὑπέστη ἐπιθέσεις, ἐπιδρομὰς καί καταστροφάς, τοιαύτας δέ ἦντεξε καί ὑπερέβη καί ἐστάθη διὰ μέσου τῶν αἰώνων καί ἵσταται ὡς τὴν σήμερον λειτουργικὸς τόπος προσφυγῆς, προσκυνήσεως, προσευχῆς, προσκυνηματικῆς καί λειτουργικῆς, ἁγιασμοῦ καί σωτηρίας ἑκατομμυρίων ψυχῶν ἀνθρώπων. Ὁ Ναός τοῦτος ἀποτελεῖ τὸν πόλον ἑλξεως οὐχὶ ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων, ἀλλὰ καί τῶν λοιπῶν ἀνὰ τὸν κόσμον Χριστιανῶν καί ἄνευ ὑπερβολῆς ἀποτελεῖ ὡς ὀμφαλὸς τῆς γῆς σημεῖον παγκοσμίου ἐνδιαφέροντος.

Τοῦτον τὸν Ναόν, τό Ἅγιον καί Πανάγιον προσκύνημα τοῦτο, τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ, τοῦ Παναγίου Τάφου καί τῆς εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἐκάλεσεν τὴν ὑμετέραν θεοφιλίαν ἡ θεία Πρόνοια νά διακονήσῃ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας. Εἰς τὴν κλῆσιν ταύτην τοῦ Θεοῦ ἡ ὑμετέρα θεοφιλία προθύμως ἀνταπεκρίθη καί μετὰ ζήλου καί ὑπακοῆς ὑπηρέτησε εἰς τά Πανάγια Προσκυνήματα τοῦ Ναοῦ τούτου. Ἐνταῦθα μετὰ τῶν Ναϊτῶν Πατέρων ὡς ἡγούμενος ἠκροάσθη τάς νυκτερινὰς θείας Λειτουργίας ἐν τῇ ἀπολύτῳ ἡσυχίᾳ τῆς νυκτός, εἴτε κεκλεισμένων τῶν θυρῶν τοῦ Ναοῦ τούτου, συμφώνως τῷ Προσκυνηματικῷ Καθεστώτι, εἴτε ἐν ἀσφυκτικῇ προσκυνηματικῇ συρροῇ, ἐν ἑορταῖς ἢ καί καθημεριναῖς, προῖσταμένης τῆς Ἡμῶν

Μετριοτής ἡ Ἀρχιερέως τοῦ Πατριαρχείου τῇ συλλειτουργίᾳ Ἀρχιερέων καί πλειάδος ἱερέων ὅλων τῶν ἀνά τόν κόσμον Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Τά δικαιώματα τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἐν τῷ Πανορθόδοξῳ καί Παγχριστιανικῷ προσκυνήματι τούτῳ ἡ ὑμετέρα Θεοφιλία μετά ζήλου καί ἐπιμελείας ὑπερήσπισε ἐν προσκυνηματικῇ συνεργασίᾳ ἀνυποχωρήτως μετά τῶν ἄλλων δογμάτων. Ἐπετέλεσε δέ συντηρητικᾶς καί ἐξωραϊστικᾶς ἐργασίας ἐν τῷ Φρικτῷ Γολγοθᾷ, τῷ Παρεκκλησίῳ τῶν Κλαπῶν καί τῇ προσκειμένῃ τῷ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ἀβραάμ.

Ἐκτιμῶσα ταῦτα ἡ περί Ἡμᾶς Ἀγία καί Ἱερά Σύνοδος, ἐξέλεξε τήν ὑμετέραν Θεοφιλίαν εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Ἱεραπόλεως καί ἀνέδειξεν εἰς τήν θέσιν τοῦ Γέροντος Σκευοφύλακος, ὅπως καί ἐκ τῆς Ἐπισκοπικῆς καί τῆς Γεροντικῆς θέσεως ταύτης συνεχίσῃ αὕτη ἐνεργώτερον καί ἀποτελεσματικώτερον τήν Ἀγιοταφίτικὴν αὐτῆς ἀποστολήν.

Πρόσελθε, οὖν, κατὰ τήν Ἀγίαν ταύτην ὥραν τῆς ἀναιμάκτου θυσίας, ἵνα ἐκ τῶν χειρῶν τῆς Μετριοτήτος Ἡμῶν καί τῶν χειρῶν τῶν Ἀρχιερατικῶν Συνοδικῶν μελῶν, λάβῃς τήν Χάριν τοῦ Παναγίου καί Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, πρὸς φωτισμόν καί ἁγιασμόν τῆς ὑπάρξεώς σου καί στερέωσιν καί ἐνότητα τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας”.

Ὁ δέ ἐψηφισμένος ἀντεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι ἀντιφωνήσεως αὐτοῦ:

“Μακαριώτατε, Πάτερ καί Δέσποτα,

Ὅταν ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ὠδήγησε τά βήματά μου ἀπὸ τήν ἰδιαιτέραν μου πατρίδα εἰς τήν Πατριαρχικὴν Σχολήν τῆς Ἀγίας Σιών, οὐδέποτε ἐφαντάσθην, ὅτι ἐπρόκειτο εἰς τόσον σύντομον χρονικόν διάστημα, νά λάβω ἐκ τῶν τιμίων χειρῶν Ὑμῶν τόν ὑψιστον βαθμόν τῆς ἱερωσύνης, καί νά καταστῶ εἷς τῶν Ἐπισκόπων τοῦ παλαιφάτου καί μαρτυρικοῦ, Πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων.

Λαμβάνων τό ὑψιστον τοῦτον τιμητικόν βαθμόν τῆς Ἱερωσύνης, ὑπόσχομαι ἐνώπιον Κυρίου ὅτι πάντοτε θά εἶμαι μνήμων τοῦ λόγου Αὐτοῦ: «ὃς ἂν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται ὑμῶν δοῦλος», (Ματθ. 20-27).

Ἄπειρον τό ἔλεος καί ἀνεξιχνίαστοι αἱ βουλαί τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ σήμερον ἀναλαμβάνω εἰς τοὺς ἀσθενεῖς ὤμους μου μίαν μεγάλην καί δύσκολον ἀποστολήν. Πρὸς ὀλοκλήρῳσιν αὐτῆς μέ ἐνισχύουν οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου λέγοντος: «Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστίν», (Ματθ. 11,30). Διὰ τοῦτο ἔχω ἐναποθέσει τὰς ἐλπίδας μου εἰς τόν Θεόν, πού μέ διαβεβαιώνει ὅτι: «οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἡλπίσαν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν, (Ψαλμ. 115, 11).

Ὁμολογῶ ὅμως ἐνώπιον Θεοῦ καί ἀνθρώπων τήν ἀνεπάρκειαν καί τήν ἀδυναμίαν μου, ἀλλὰ καί τήν ἐμπιστοσύνην μου εἰς τήν φιλανθρωπίαν τοῦ Θεοῦ, ὅτι «ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα» θά ἀναπληρώσῃ καί τὰς ἰδικὰς μου ἐλλείψεις.

Τήν στιγμὴν αὐτὴν ἀντηχοῦν εἰς τὰ ὦτά μου, οἱ λόγοι τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός

ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος, πρὸς τὸν Ποιμένα καὶ Ἐπίσκοπον: «Ἐπίσκοπος καὶ ποιμὴν εἰς τὴν κυριολεξίαν εἶναι ἐκεῖνος πού ἡμπορεῖ νά ἀναζητήσῃ καὶ νά θεραπεύσῃ τὰ ἀπολωλότα λογικά πρόβατα μέ τὴν ἀκακίαν του, τὸν ζῆλον του καὶ τὴν προσευχήν του. Κυβερνήτης εἶναι αὐτός πού ἀπὸ τὸν θεόν καὶ τοὺς κόπους του ἀπέκτησε πνευματικὴν δύναμιν, καὶ ἡμπορεῖ οὐχὶ μόνον ἀπὸ τὴν τρικυμίαν, ἀλλὰ καὶ μέσα ἀπὸ τὴν ἄβυσσον νά ἀνασύρῃ καὶ νά σώσῃ τό πλοῖον», (Ἰωάννου τοῦ Σιναΐτου, “Λόγος εἰς τὸν ποιμένα”, Κλῖμαξ, ἔκδ. Ἰ. Μ. Παρακλήτου, 19894, σελ. 381).

«Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;», (Ψαλμός 115, 3).

Ἐπιθυμῶ νά ἐκφράσω τὴν ἀπειρον εὐχαριστίαν καὶ δοξολογίαν μου πρὸς τὸν Τριαδικόν θεόν, ὁ Ὅποῖος μέ ἡξίωσε αὐτῆς τῆς μεγάλης τιμῆς καὶ χάριτος.

Ἐνδακρυσ ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην μου πρὸς αὐτόν τὸν Πανάγιον Τάφον τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν ὁποῖον ἡξιώθην νά ὑπηρετήσω ἀπὸ τῆς ἐντάξεώς μου εἰς τὴν Γεραράν ἡμῶν Ἀδελφότητα, καὶ σήμερον καλοῦμαι διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου νά ἀναλάβω τὴν περίοπτον καὶ ὑπεύθυνον διακονίαν τοῦ Γέροντος Σκευοφύλακος. Μακαριώτατε, ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης θέλω νά διαβεβαιώσω Ὑμᾶς, ὅτι θά καταναλώσω ὅλας τὰς πνευματικὰς καὶ σωματικὰς μου δυνάμεις εἰς τὴν διαφύλαξιν τῆς πολυτίμου ταύτης πρακαταθήκης, τὴν ὁποίαν παρέλαβον ἐκ τῶν προκατόχων ἡμῶν Ἀγιοταφίτων Πατέρων. Ὡς Ἐπίσκοπος, θά μεριμνῶ διὰ τὴν ποιμαντικὴν διακονίαν τῶν πολυαρίθμων εὐλαβῶν Προσκυνητῶν τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου.

Τὴν ἱεράν ταύτην στιγμήν ἐπιθυμῶ μέτ’ εὐγνωμοσύνης νά ἀπευθυνθῶ πρὸς τό σεπτὸν πρόσωπόν Σας, ἐνθυμούμενος τοὺς λόγους καὶ τὰς συμβουλὰς Σας μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν μου ἐκ τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς τῆς Ἀγίας Σιών, διὰ τῶν ὁποίων μέ προετρέψατε νά παραμείνω κατὰ τὴν διάρκειαν ἐκείνου τοῦ καλοκαιριοῦ, διὰ νά δοκιμάσω τὸν δρόμον τοῦ μοναχισμοῦ καὶ κατόπιν νά πάρω τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐντάξεώς μου εἰς τὴν Ἀδελφότητα. Τό γεγονός, ὅτι τώρα εὐρίσκομαι ἐνώπιόν Σας, καλούμενος νά λάβω τὴν χειροτονίαν τοῦ Ἐπισκόπου κατὰ μέγα μέρος τό ὀφείλω εἰς τὴν Πατρικὴν Σας ἐκείνην προτροπήν.

Μετὰ τὸν διορισμόν μου εἰς τὴν διακονίαν τοῦ Παναγίου Τάφου, εἶχον τὴν ἰδιαιτέραν εὐλογίαν νά μαθητεύσω παρὰ τοὺς πόδας τοῦ μακαριστοῦ Σκευοφύλακος καὶ Μητροπολίτου θαβωρίου κυροῦ Δανιήλ, ὁ ὁποῖος μέ τὴν ἀπλότητα, τὴν πολυμάθειαν καὶ τὴν μακροχρόνιον προσφοράν εἰς τὰ Πανάγια Προσκυνήματα, μοῦ ἐνεφύσησε τὸν ζῆλον, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν Πανάγιον Τάφον καὶ ἐπέδειξεν μεγάλην ἐμπιστοσύνην εἰς ἐμέ παρὰ τό νεαρόν τῆς ἡλικίας μου, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ διαδεχθέντες αὐτόν Σκευοφύλακες, ὁ τελευταῖος τῶν ὁποίων ἦτε, Ὑμεῖς, Μακαριώτατε.

Ἐπίσης θέλω νά ἐκφράσω τὸν σεβασμόν μου πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης καὶ Γέροντα Ἀρχιεπίσκοπο κ. Ἀρίσταρχον, ὁ ὁποῖος ὡς Σχολάρχης τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς, μέ ἐγαλούχησε μέ μὶν ὡς ἱερεῖς, μέ ἀγάπην πρὸς τὸν θεόν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ χρόνια τῆς διακονίας μου, ἐστάθη πολῦτιμος συμπαραστάτης.

Εὐχαριστῶ ἐκ βάθους ψυχῆς, ὅλους τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς καὶ Πανοσιολογιωτάτους Ἀρχιμανδρίτας μέλη τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, οἱ ὁποῖοι

μέ ἐτίμησαν ἐκλέγοντές με Ἀρχιεπίσκοπον Ἱεραπόλεως τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων. Ἐπίσης θερμάς εὐχαριστίας ἐκφράζω πρὸς ὅλους τοὺς Ἀγιοταφίτες, ἰδιαιτέρως δέ τοὺς πατέρας καί ἀδελφούς τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, οἱ ὅποιοι μέ ἐστήριξαν εἰς τό δύσκολον ἔργον τοῦ Παρασκευοφύλακος. Γνωρίζω πολύ καλά ὅτι χωρίς τήν ἰδικήν των συμπαράστασιν καί βοήθειαν θά μοῦ ἦτο ἀδύνατον νά ἐκπληρώσω τάς ὑποχρεώσεις μου εἰς τήν εὐαίσθητον καί κοπιαστικήν ταύτην διακονίαν. Ἐφαρμόζοντες τό: «ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος ὡς πόλις ὀχυρὰ», (Παροιμ. 18,19), ὑπερέβημεν μαζί πολλοὺς κινδύνους εἰς τήν προάσπισιν τῶν δικαίων ἡμῶν ἐντός τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

Εἰς τοὺς κατὰ σάρκα γονεῖς μου καί ἀδελφούς, οἱ ὅποιοι παρίστανται προσωπικῶς εἰς τήν χαράν μου, ἐκφράζω τήν εὐγνωμοσύνην μου, διότι εἰς αὐτοὺς ὀφείλω τήν χριστιανικὴν ἀνατροφὴν, τήν ὁποίαν μοῦ ἐχάρισαν, τήν ἀγάπην διὰ τόν συνάνθρωπον καί τήν ἀπλότητα τῆς πίστεως.

Εὐχαριστῶ ἐπίσης, ὅλους τοὺς παρισταμένους κληρικούς καί λαϊκούς προσκυνητάς, οἱ ὅποιοι ἐταξίδευσαν, διὰ νά συμμετάσχουν εἰς τήν σημαντικὴν ταύτην στιγμὴν τῆς ζωῆς μου.

Ἐπικαλούμενος, τάς πρεσβείας τῶν Ἀγίων, παρακαλῶ Ὑμᾶς υἱϊκῶς, Μακαριώτατε, ἵνα διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν Ὑμῶν ἡ χάρις τοῦ Παναγίου καί τελεταρχικοῦ Πνεύματος ἀναδείξῃ με γνήσιον ἐργάτην τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου”.

Μετά ταῦτα ὁ ἐψηφισμένος προσηνέχθη ὑπὸ δύο Ἀρχιμανδριτῶν καί παρεδόθη εἰς δύο Ἀρχιερεῖς, οἱ ὅποιοι καί προσεφώνησαν τό «Κέλευσον, κελεύσατε», ἐχειραγώγησαν αὐτόν τρίς περίξ τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς, ἀσπαζόμενον ταύτην καί τήν χειρὰ τοῦ Μακαριωτάτου, ἐν ᾧ ἐψάλλοντο τά τροπάρια «Ἅγιοι μάρτυρες», «Ἡσαΐα χόρευε», καί «Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός», ὁπότε καί κλίνας τά γόνατα αὐτοῦ ὁ ἐψηφισμένος πρό τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς καί ἐγγίζων τάς χειράς αὐτοῦ ἐπ’ αὐτῆς, ἐδέχθη τήν ἐπίθεσιν τῶν χειρῶν τοῦ Μακαριωτάτου, τῶν λοιπῶν Ἀρχιερέων ἐγγιζόντων τοῦτον καί τήν ἐπίκλησιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος: «ψήφω τε καί δοκιμασίᾳ τῶν Πανιερωτάτων Ἀρχιερέων καί ὁσιολογιωτάτων Ἀρχιμανδριτῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου... ἡ θεία Χάρις...»

Μετά τήν ἀνάγνωσιν τῶν νενομισμένων εὐχῶν, ὁ Μακαριώτατος ἐπιδίδων τῷ χειροτονηθέντι ἕκαστον τῶν ἀρχιερατικῶν ἀμφίων, ἀνεφώνησε τό «ἄξιος», τοῦ ἐκκλησιάσματος ἐπικροτοῦντος τοῦτο. Ἐν τέλει δέ ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης ὁ Μακαριώτατος ἐπαρουσίασε τόν χειροτονηθέντα εἰς τό ἐκκλησίασμα λέγων: «αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου».

Ἐν συνεχείᾳ ἠκολούθησε κατὰ τήν τάξιν ἡ θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου καί προηγούμενου, τιμῆς ἔνεκεν, τοῦ χειροτονηθέντος τῶν ἄλλων συλλειτουργούντων Ἀρχιερέων.

Εἰς τό τέλος τῆς θ. Λειτουργίας μετά τό «Εὐλογία Κυρίου καί ἔλεος...» καί πρό τῆς ἀπολύσεως ὁ Μακαριώτατος παρέδωκεν εἰς τόν χειροτονηθέντα τήν Ἀρχιερατικὴν ράβδον λέγων: «λάβε τήν ράβδον ταύτην...».

Μετά τήν ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ χειροτονηθεὶς διένειμε τό ἀντίδωρον

εἰς τοὺς προσερχομένους πιστοὺς καὶ συγκαίροντας αὐτῷ.

Τούτων πάντων τελεσθέντων, ἡ Πατριαρχικὴ συνοδεία ἀνῆλθεν ἐν ἐπισήμῳ πομπῇ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Ἐνταῦθα ὁ χειροτονηθεὶς Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεραπόλεως καὶ Γέρων Σκευοφύλαξ κ. Ἰσίδωρος προσεφώνησε τὸν Μακαριώτατον διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

“Μακαριώτατε, Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Ἐξοχώτατε κ. Γενικὴ Πρόξενε,

Πανοσιολογιώτατοι ἀδελφοί, μέλη τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου,

Σεβαστοὶ Πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Προσκυνηταί,

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

«Σιών, Θεοῦ ὄρος τό ἅγιον καὶ Ἱερουσαλήμ, κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἄρον καὶ ἴδε τὰ συνηγμένα τέκνα σου ἐν σοί, ἰδοὺ γάρ ἤκασι μακρόθεν προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ σου».

Διὰ μίαν εἰσέτι φοράν ἐκφράζω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Σεπτὴν Μακαριότητα καὶ τὴν περὶ Αὐτὴν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τὰς ἐκ βάθους μου εὐχαριστίας, διὰ τὴν εἰς ἐμέ τὸν ταπεινὸν γενομένην τοιαύτην τιμὴν.

Θερμὰς ἐπίσης εὐχαριστίας ἐκφράζω πρὸς πάντας ὑμᾶς, τοὺς συμμετέχοντας καὶ παρευρισκομένους Πατέρας καὶ ἀδελφούς, καὶ τοὺς εὐλαβεῖς χριστιανούς, πολλοὶ ἐκ τῶν ὁποίων ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν ταλαιπωρίαν τοῦ ταξιδίου, διὰ νὰ ἔλθουν μακρόθεν καὶ νὰ ἐνώσουν τὰς προσευχὰς των πρὸς τὸν Κύριον διὰ τὴν ἐμὴν ἀναξιότητα.

Προπίνων εἰς ὑγιείαν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, εὐχομαι ὅπως τό Πανάγιον καὶ Τελεταρχικόν Πνεῦμα, σκεπάῃ πάντοτε καὶ καθοδηγῇ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα καὶ τὴν περὶ Αὐτὴν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον εἰς τὴν πηδαλουχίαν τῆς Μητρός τῶν Ἐκκλησιῶν”.

Ἡ ἀκολουθία μετεδόθη ζωντανὰ ἐκ τοῦ Δικτυακοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τοῦ Πατριαρχείου, ἴδε ἠλεκτρονικὸν σύνδεσμον:

<https://jerusalem-patriarchate.info/2012/12/26/7446/>

Μετά τό κέρασμα προσῆλθον πάντες οἱ μετασχόντες τῆς χειροτονίας καὶ συνεχάρησαν τὸν χειροτονηθέντα Ἀρχιερέα, ἀσπαζόμενοι τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

Τό ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς ταύτης ὁ χειροτονηθεὶς Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεραπόλεως κ. Ἰσίδωρος παρέθεσε δεξίωσιν εἰς τό ξενοδοχεῖον Notre Dame πρὸς πάντας τοὺς τιμήσαντας αὐτόν διὰ τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ.

Έκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<httpv://youtu.be/hAIKLl38bWw>

<httpv://youtu.be/KEu45hI4vnA>

ngg_shortcode_0_placeholder